

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 37/2015
21.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Марка Ђокића, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 2. и 1. Кривичног законика у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Ђокића, адвоката А.М., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења К По1 296/10 – Кв – По1 475/15 од 22.09.2015. године и Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2 По1 377/15 од 21.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 21.01.2016. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Ђокића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења К – По1 бр.296/10-Кв По1 бр.475/15 од 22.09.2015. године и Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2 По1 377/15 од 21.10.2015. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Београду, Посебног одељења К – По1 296/10 – Кв По1 475/15 од 22.09.2015. године, одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног Марка Ђокића, адвоката А.М., поднет дана 03.09.2015. године, за понављање кривичног поступка окончаног пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење К По1 296/10 од 12.04.2013. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 По1 бр.25/13 од 24.01.2014. године.

Решењем Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2 По1 377/15 од 21.10.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Марка Ђокића, адвоката А.М., изјављена против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење К По1 бр.296/10 – Кв По1 бр.475/15 од 22.09.2015. године.

Против ових решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Марка Ђокића, адвокат А.М., због повреде закона

из члана 439. тачка 3) и члана 441. став 1. ЗКП, у вези члана 54. став 1. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијана решења укине и предмет врати на поновну одлуку првостепеном суду, те да одлучи да се извршење правноснажне пресуде Вишег суда у Београду – Посебног одељења К По1 бр.296/10 од 12.04.2013. године, одложи до доношења одлуке по захтеву за понављање поступка.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа, у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Ђокића је недозвољен.

Бранилац окривљеног Марка Ђокића, у захтеву за заштиту законитости је указао да је као бранилац овог окривљеног дана 02.09.2015. године, првостепеном суду поднео захтев за понављање кривичног поступка окончаног пресудом Вишег суда у Београду – Посебног одељења К По1 296/10 од 12.04.2013. године из разлога што се након правноснажности ове пресуде појавила нова чињеница – да се супруга окривљеног дана 21.07.2015. године породила када је рођена њихова ћерка, И.Ђ., која чињеница би, да је постојала у време изрицања казне, очигледно довела до блаже кривичне санкције, а који захтев је као неоснован одбијен побијаним решењем Вишег суда у Београду, чиме је на штету окривљеног повређен кривични закон из члана 439. тачка 3) ЗКП, у вези члана 54. став 1. КЗ.

Одредбом члана 439. тачка 3) ЗКП, прописано је да повреда кривичног закона постоји ако је одлуком о кривичној санкцији повређен закон.

Међутим, бранилац окривљеног у образложењу захтева не указује да су нижестепени судови одлуком о кривичној санкцији прекорачили овлашћења која суд има по закону, што би представљало повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, већ изнетим наводима у суштини истиче да је правноснажним решењем учињена повреда одредби члана 473. став 1. тачка 6) а у вези члана 441. став 1. ЗКП, указивањем да је погрешан закључак нижестепених судова да чињеница изнета у захтеву за понављање кривичног поступка, које није било када је изрицана казна затвора, иако нова, није такве природе да би очигледно довела до блаже кривичне санкције, дакле, да полемисе о околностима из члана 54. став 1. КЗ, које су од значаја за одмеравање казне, што у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не може бити предмет испитивања по овом ванредном правном леку.

Поред тога, у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче и то, да ни првостепени ни другостепени суд нису јасно образложили своју одлуку, којим наводима се указује да су разлози побијаних решења нејасни, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Имајући у виду да је чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац чија су права ограничена правима окривљеног у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке поступка који је претходио њеном

доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреда закона из члана 473. став 1. тачка б) у вези члана 441. став 1. ЗКП, и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.